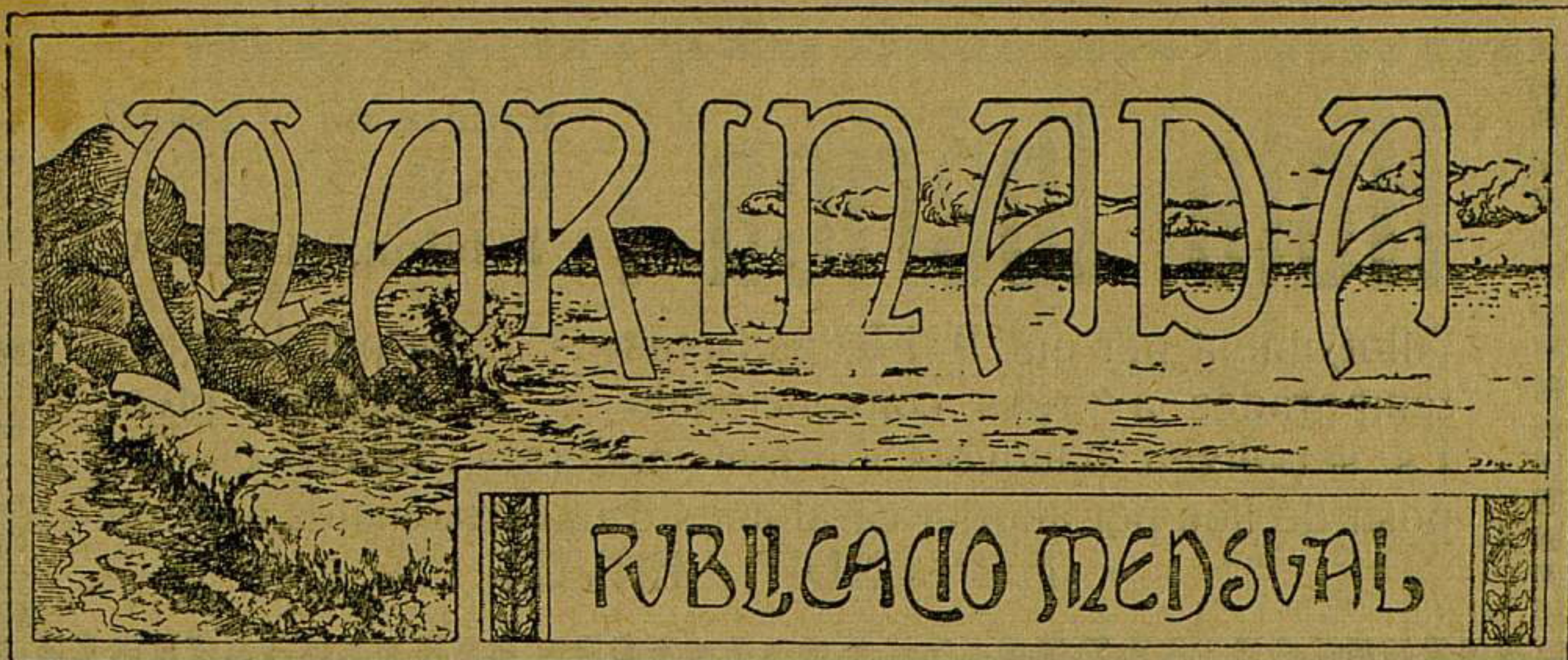

Març d

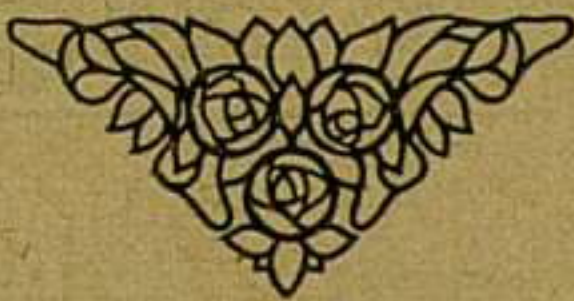

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 6 ptes. l'any; Estranger 6'50 ptes

SUMARI

Adolf Fagnoli, per J. Ruyra. — Una excursió interessant, per Ll. Barceló i Bou. — Amor silenciosa, per Maria Teresa Vernet. — Tempesta al Pirineu (Capdella. — La Vall-Fosca), per Miquel Bosch i Jover. — També el plorar és un goig (Poemes de la Vida prosaica, per Ioan Tur — Crucíferes, per J. Verdaguer (†) — Publicacions rebudes. — Corrandes, per J. Gelabert i Crosa. — Futbol? per Just. — Sardanes d'amor, per C Pruneda Balot. — Crònica local. — Registre civil. — Moviment del port.

Preu: 50 Cts.

LLORÉNS . Obradors Tipogràfics . Palamós

Hotel Ibérica :

Comte de l'Assalt
BARCELONA
Telèfon, 4915 A.

Allotjament per dia 9 i 10 pessetes :- Idem per llargues temporades a preus convencionals :- Coberts a 4 ptes. Es serveixen banquets a preus moderats i també es disposa de lloc per allotjar carabanes d'excursionistes amb un ESPLENDIT SERVEI.

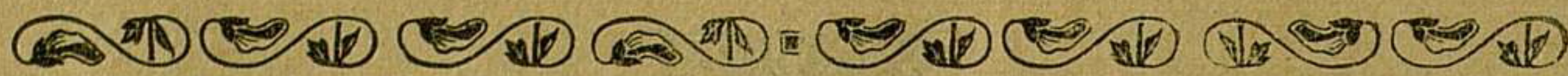
Banc Urquijo Català

DELEGACIO DE PALAMOS

|||

Tota mena d'operacions

de Banca i Borsa

ALIMENTS per a Règim Diètic i Diabètic de la casa Manuel Frères de Lausanne (Suiça) i

Xocolates

PURES DE CACAU, elaborades en el Convent de LA TRAPA pels RR. PP. CISTERNENSES

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS :

Pagès i Rocafort (SUCCESORS DE A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14. — BARCELONA

ALFOMBRES

TAPICERIES

LLENCERIA

H. Blanco Bañeres

Plaça St. Jaume BARCELONA :: Call, 21 ::

TELÈFON 190 A :: St. Honorat, 1 i 3

IMPORTACIÓ DIRECTA DE TAPIÇOS
DE SMIRNA I PÈRSIA (ORIENT)
ESPECIALITAT AMB ELS ANUSATS A
MA DE FABRICACIÓ NACIONAL

Piçarra Artifi-
cial Marca

ROCALLA

Representant gene-
ral per la província
de Girona.

J. Oller. Cervantes, 24. Palamós
TELÈFON, núm. 52

Chr. Hostmann & Steinberg'sche Farbenfabriken
CELLE (ALEMANIA)

:: FABRICA DE TINTAS PARA LAS ARTES GRAFICAS ::
CUCHILLAS PARA TODAS LAS INDUSTRIAS, DE LA
MESSERFABRIK REINSHAGEN
REMSCHIED - REINSHAGEN

Representante y Depositario para España

Jacob Weis &

ARIBAU, 133 BARCELONA TELÉF. 428

Despacho:

Calle Cotanda, 6
Librería

Valencia

TALLERES

Alcudia de Carlet
(Valencia)

Hotel i caf  TRIAS

Situació immillorable, davant de la mar, de la Estació,
del passeig i al costat de l' administració d' automòbils

Habitacions confortables-Espl ndit sal  menjador

MAGNÍFICA SALA DE BANYS D'AIGUA DE MAR I DOLÇA

GARATX

TELÈFON, 35

ORBIS, S. A.

BARCELONA

F brica pròpia de mobles per oficines-Multicopis-
tes -::- Màquines per calcular i dem s invents
moderns per la oficina

Casa Central

Barcelona

Clar s. n.  5

Direc. Teleg.

Orbis-Barcelona

Tel f. A. 458

Companyia General de Comerç. S. A.

(ABANS MAGI VIÑALS)

Transports i Aduanes

Cases a Port-Bou, Cerb re, Ir n i Hendaya

Carrer Cristina, 2. Telèfon 1692. Barcelona

**CEREBRINO
MANDRI**

**CURA EL DOLOR
DE CABEZA,
NEURALGIAS, DOLORES
NERVIOSOS O REUMATICOS
Y LAS MOLESTIAS PERIODICAS DE LA MUJER
NUNCA PERJUDICA**

MARCA REGISTRADA

Manera de tomarlo

Para el dolor de cabeza, neuralgias diversas, (faciales, intercostales, de riñones, ciática, etc.), molestias periódicas de la mujer y en general, en todo ataque agudo de dolor una cucharadita disuelto en agua, una, dos o tres veces con media hora de intervalo. En el reumatismo febril una cucharadita tres o cuatro veces repartidas durante el día en la misma forma. En las afecciones dolorosas crónicas se toma en ayunas ocho días de cada mes y una o dos veces caso de presentarse el ataque de dolor. Usado en esta forma y siguiendo siempre el consejo del médico se logra vencer enfermedades dolorosas arraigadas y siempre aliviar grandemente a los enfermos.

Preparado por **Francisco Mandri**, Médico y Químico
Farmacéutico en su Laboratorio, **Escudillers, 6, Barcelona**

Adolf Fargnoli

La bellesa de les coses íntimes és la que més influeix a imprimir elegància en el nostre esperit, perquè està en contacte amb nosaltres des de la més tendra infantesa. El poble grec excel·lí en l'embelliment d'aquestes petites coses familiars. Entre la seva gent, per exemple, un Eumeu qualsevol, pastor de porcs o d'ovelles, bevia l'aigua clara del torrent amb un vas de fusta, però en aquell vas havia gravat a punta de ganivet unes gentils figures, i, en emprar-lo, les contemplava, saciant així, ensems que la set, una altra necessitat més noble de l'esperit. I si un simple pastor amava aquestes minúcies artístiques, no les amaven menys els plutòcrates i els ciutadans de tota mena d'estaments, i era entre ells objecte d'emulació l'elegància de línies d'un escambell o d'un triclini, l'efecte ornamental d'una llàntia i la formosor dels relleus d'una arqueta, d'una cràtera o d'un lacrimatori, arribant llur

refinament fins al punt d'exigir certa exquisidesa artística àdhuc en els més humils utensilis de taula o cuina. Fundant-se en això els crítics moderns han considerat tan meravellosament educat aquell poble, que alguns s'han atrevit a suposar-lo capaç d'haver produït per labor col·lectiva els admirables poemes homèrics: tanta eficàcia educadora concedeixen a l'art de les petites coses usuals.

Aquest art, conreat també pels romans, bé que no pas amb la ingènua frescor i puresa hel·lèniques, caigué força en desús a l'edat mitjana. En el segle XVI tornà a pendre increment, i Benvenuto Cellini, Coradoso Fopa, Vitelino, Lluís el Moro i els germans Sarachi l'acreditaren a Itàlia, especialment en el ram de joieria, mentre Cالدoré l'introduïa a França i alguns artistes flamencs i alemanys, amb llurs treballs de bronzes, i arams repujats, l'estenien per llurs respectives na-

cions. Aleshores, reis, prínceps i magnats s'hi aficionaren i el protegiren. Hi hagueren objectes d'aquell art que obtingueren preus fabulosos: una copa cisellada s'adjudicà en sis mil escuts d'or, una arqueta en dos mil.

Entre nosaltres està força preterit. Els nostres bibelots, copes, arquetes, joiers... etc., ja no són en general, productes d'individual manufactura que portin l'inspiració i l'estilització de l'artista que els ha fet néixer a cops de martell o d'enfermador. Han estat emmotllats i produïts a centenes i milers per una màquina que els ha comunicat aquell ritme fred i antipàtic que reb la música interpretada per un piano elèctric o de manubri. L'exemplar que tenim el trobem reproduït exactament a les cases dels nostres amics; no cal que l'ensenyem com a cosa ben nostra, i cada dia que passa li lleva un bon xic del seu valor primitiu.

Qué diferentment ha d'esdevenir-se amb les obres de l'artista gironí Adolfo Fargnoli, que tenim l'honor de presentar! Cada una d'elles és filla d'un moment concret d'inspiració individual i guarda l'escalf d'aquesta flama i el d-el cop de martell que l'ha impresa sobre la matèria, espiritualitzant-la en certa manera i marcant-la amb un segell d'estilització que ha d'acreditar-la a través dels segles. Aquestes obres pertanyen exclusivament a qui les posseeix; no pot ensenyar-ne d'altres d'iguals ningú més; i si són verament belles, com jo crec, cada dia augmentaran de preu, no sols en raó de llur escassetat, sinó també de l'honor que representaran per a Catalunya com a models d'un art tan estimable com poc conreat entre nosaltres.

J. RUYRA

Abril de 1927.

Melangia

Quan mor en el crepuscle la diada
ben aubriaga de sol, en vesllum d'or,
i la lluna pujant tota ablamada
deixa veure un estel tot tremoior;
en l'hora aquesta, suau i perfumada
de vera poesia i de dolçor,
O, si jo pogués veure't recolzada
sens adonar-te'n tu sota el teu llor!
Si en aquell instant per la dolor colpida
ta testa s'inclinés sobre el teu sí,
qu'em plauria de veure't esllanguida
perdut dintre l'oblit ton cos diví!
Allavors... qu'en daria de ma vida
d'endevinar que plores sols per mí?

J. M.ª VILARMAU

Una excursió interessant

Tinc per segur que hi ha moltes persones en aquesta contrada que si les convideu a una excursió a St. Pere de Roda primerament vos preguntaran aquest poble on cau; uns, perquè no l'hauran sentit nomenar mai a les seves coneixences; altres, si bé en tenen una idea molt vaga, no saben fixament si és un poble, una vila o que és.

I en veritat que bé mereix una visita.

Enc que no sia més que per poder contemplar com si diguessim a vista d'ocell des del pic de Sant Salvador tot l'Empordà, des de Les Gabarres als Pirineus, amb els pobles i viles que jeu en la plana, les muntanyes, els rius i el mar, fins dintre França, ¡quin bell curs de Geografia empordanesa!

Però no és solament pel magnífic mirador que's deu anar a St. Pere de Roda, sinó per admirar la majestuosa construcció medieval, el grandíols monestir romànic bastit al cim d'una muntanya, sens camí carreter que hi mena, que fou en son temps d'explendor visitat i protegit pels magnats d'Espanya i de França, i que posseïa en la seva biblioteca entre altres llibres interessants, aquella cèlebre Bíblia Miniaturada, joiell d'art i de paciència que després anà a parar a la Biblioteca Nacional de Paris com a botí de guerra.

Aqueix monestir fundat abans del segle nou com a lloc de meditació i pe-

nitència, anà creixent tant amb el temps, afavorit pels comtes d'Empúries, del Rosselló i Besalú i protegit constantment pels Sants Pares, que fou el més important i el més poderós de totes aquestes contrades.

La decadència vingué després quan els seus abats no s'aveniren a viure en aquella solitud muntanyosa i esquerpa; els temps i les idees anaren evolucionant fins que un jorn els monjos acordaren canviar la vida de muntanya per la del pla, i deixant aquell palau magnífic que era església i fortalesa al mateix temps, passaren a viure a Vilasacra i després a Besalú.

II

Hom no en pot tenir una idea aproximada sens anar-hi, car mirat de lluny, la circumstància d'estar arredossat a la muntanya fa que no se'n pugui veure el perfil.

Tant si es pren per punt de partida el Port de la Selva, a 7 Kms. de Llansà per bona carretera, com si s'enfila des de Pau, a 2 Kms. de Vilajuiga, s'han de comptar dues horetes de pujar i les corresponents de tornada.

La pujada és convenient fer la de bon matí, i si pot ésser a la primavera o a la tardor millor que a l'estiu, a fi d'evitar les inclemències del sol; però totes les molesties son compensades amb escreix quan s'hi és, per poc afi-

cionat que hom sigui als treballs i a les coses antigues.

La vileta de La Selva de Mar, amagada a un replec de la muntanya, ja predisposa el vostre esperit i es la primera sorpresa que rebeu abans de començar l'ascensió. A mesura que aneu pujant, l'horitzó, abans reduït, s'eixampla; les muntanyes prenen unes coloracions i unes tonalitats que fan joc amb la color del mar. Zigzaguejant, amunt sempre, la respiració se fa atropellada i a voltes cal aturar-se per prendre alé i continuar amb més braó la caminada.

Però a cada parada que feu, en tombar l'esguard, descobriu un encís impensat amb l'aparició de una nova muntanya.

Damunt el vostre cap veieu Sant Salvador que aménassa desplomar-se damunt vostre, i no obstant el monestir no es veu enlloc fins que, doblada una carena, quan ja comensaveu a donar-vos per enganyats, apareix als vostres ulls, a doscents passos, mostrant la seva imposant majestat, amb ses arcades i ses torres que desafien les injúries del temps i dels homes.

Recurrent la nau de la iglesia i les altres nombroses dependències, es clar que el cor en pateix de veure l'estat llastimós en que es troba. Tant de bó que l'acord pres per la Diputació de Girona de fer tramitar els expedients necessaris per a que sigui declarat monument nacional pugui deturar de moment la seva ruïna; però caldria quelcom més, caldria trobar un esperit selecte amb prou cabals y voluntat per a fer-hi la restauració deguda.

III

Hom diu que el valor de les coses augmenta quant mes treball costa de posseir-les; mes aquesta dita no resa pas per Sant Pere de Roda, que, si bé és costós d'alcançar, no deu pas an això la seva anomenada, sinó a la importància material i artística, a la seva arquitectura, la seva història, i al lloc prodigiós de son emplaçament.

Al peu mateix dels murs hi ha una font d'aigua fresca i deliciosa que sembla brollar per miracle en aquella altura. Hi ha una inscripció en versos latins que diu, traduïda lliurement:

«qui d'aquesta aigua beurà
nova set tindrà de tornar-hi»

a fe de Déu que te raó, ja que la majoria de les persones que hi pugen no en tenen prou amb un sol cop.

Ademés, passa una cosa molt diferent del que succeeix a els qui tornen de festa major, que a l'anada tot és alegria i crits, i en tornant amb prou feines poden piular; doncs aquí, en ésser preguntats d'on veniu, invariablement hom contesta amb veu enèrgica, —¡de Sant Pere de Roda!—mostrant retratada en el rostre la satisfacció, i amb la certesa d'haver acomplit una gesta important i digna.

Moltes colles de excursionistes ja el saben de memòria, i les que encara no hi han pujat, si no cuïten a fer-ho, no mereixen pas el nom de tals.

LL. BARCELÓ I BOU.

Amor silenciosa

(Fragment de la novel·la del mateix títol.)

Cap a les dues de la matinada, la Lluïsa i son oncle van deixar la vetlla per anar a descansar un xic, però la noia volgué quedar-se prop el cadàver.

Quan —mentre esperava que es llevés la mare— es trobà sola amb l'home, una emoció de joia dolorosa va trasbalsar-la. Prop d'ell, mirant aquell rostre que semblava viure, sota la flama bellugadissa dels ciris, les ànsies que ja creia dominades es desvetllaren, s'empenyeren tumultuosament i envaïren el pensament de l'enamorada amb un ímpetu irresistible.

I, gairebé sens donar-se'n compte, vençuda la repugnància, amb una febre estranya, prengué entre les mans que li tremolaven la testa adorable del mort i li omplí de besos el rostre, perlejats els ulls de llàgrimes roents.

Com li foren dolces aquelles úniques manyagues a l'estimat!

Després tingué un instant d'amarguíssim remordiment: de no haver-se deixat dur pel seu amor, d'haver-lo ofegat dintre seu, sense pensar que un jorn li seria impossible de tornar enre-
ra en ses decisions.

Per què no va encoratjar la simpatia que va créixer en el cor d'en Joan?

Per què no va dir-li amb la mirada tota la seva passió, en lloc de cobrir-se amb un tràgic vel de fingida indifferència?

Fins li semblava que el propòsit de refusar l'amor del Joan havia estat el motiu que havia mantingut l'home en els seus límits... Potser si ell l'hagués vista enamorada s'hauria resolt!...

Si en Joan visqués i digués: «T'estimo!» ella no el rebutjaria pas!

«El deure, el deure! I la mort, que ens pren tota felicitat! Quan aquesta passa, no és un altre deure obrir-li el cor, perquè el fecundi amb la seva llavor benaurada?»

Com donaria tots els sofriments pel seu amor, ara!

No tindria por del remordiment, no. Ja podien venir les inquietuds eternes, després: no la deturaria cap temença.

Quin mal li podia esdevenir més terrible que perdre en Joan?

«Deure, deure! No, no. Amor! Aquesta és la llei de la vida. Si en Joan m'hagués dit els mots dolcíssims, m'hagués pres el cosset en els seus braços forts, hagués cercat els meus llavis amb els seus, la meua testa s'hauria posat damunt la seva espatlla i els meus braços entorn del seu coll i hauríem romàs així... que no haurien valgut lleis humanes ni divines, per a separar-nos! Nosaltres les hauríem menyspreuades i hauríem anat sempre junts pel món, que ens hauria estat una festa eterna! L'amor hauria estat la nostra consciència, la nostra vida...

«Oh Joan! que no et puguis aixecar

i pendre'm, per fugir en les tenebres, sota els estels somrients, jo alçada de terra per tes mans amples, una galta contra la teva galta, sentint el teu respir bressar-me com una mar quieta, sanglotant de goig... Oh Déu! Tenint el Joan, què m'hauria fet l'oprobri! Vós que no esteu sota les lleis humanes, ens hauríeu comprès i perdonat... I, si no, tant se val!, no hauríem patiment la Vostra Justícia!»

* * *

Esguardà en Joan.

Aquell rostre seré feu tornar a la via dreta els seus pensaments esgarriats.

Semblava parlar, la faç pàl·lida i tranquil·la.

Keprèn-te, recorda: no ho saps que el teu amor és vivent perquè l'has contingut? Que la passió s'apaga i el puríssim afecte és etern? No veus quin fàstic ens hauria dominat quan ens haguessim conegut febles, tan miserables com els altres? Què pensaves, ara pobre noia, vençuda pel dolor?"

Aquell rostre semblava viure, la noia endevinava sota els parpres immòbils la càlida llum d'aquell esguard puríssim que no retrobaria mai. Era tot ell una lliçó de serenitat.

Instintivament, la donzella ajuntà les mans com davant una imatge santa, amb un gest molt dolç.

—Perdó, perdó, Joan meu!

Les llàgrimes que li mullaven les galtes ja no cremaven. Amb una joia vivíssima compregué llavors que si un dia la consciència li flaquejava, ell la tornaria al camí dret, per la gràcia del seu record—puríssim mercès al sacrifici cruent.

Aquell esguard que endevinava clavat en el seu!

Parlava:

“Per què plores? Per qui? Per mi, per tu? Per tots els que he deixat a la terra? No saps que ara us vetllaré sempre? Sí, us vetllaré sempre, també a tu, amor meu! Asserena't, accepta el turment i fes ton deure. Segueix la via. Que és curta, curta... i després tindrem l'eternitat davant nostre!”

Sí, sí: ell tenia raó. No volia plorar.

Era dolç, ara, de pensar això amb l'home al davant. Però, més tard! Quan es convenceria plenament de la mort, i el cridaria a la vora, estenent els braços que trobarien el buit i barrant l'esguard que mai no reposaria!

Quina solitud! Treurien el cadàver i tot reprendria la vida normal. Però ella aniria errant per les terres que ell estimava, el veuria amb el record, somrient al costat; pensaria, en tornar al mas, riure de sol: “Ara el veuré dret a l'entrada, rient amb els infants, donat-me el Déu-vos guard amb aquella pàl·lida alegria”.

I el mas fóra desert.

* * *

Aquella faç serena expandia una llum molt clara.

Però ella, la pobreta enamorada, no podia resistir el turment. El perveir li pesava com una llosa de plom que l'ofegué.

Només una vaga possibilitat de morir-se de seguida, sense temps d'oblidar, li aclaria el dol.

Després, amb el record del pares, tornà el desig de viure i l'enyorança insofrible de l'home.

La mare de Remei s'endormiscava en una cadira, prop del balcó, on la grisa llum de l'alba començava aclarir les cortines.

Dreta al capçal del llit mortuori, immòbil com una dolorosa, la noia mirava el rostre de l'estimat.

Per primera vegada es confessà totes les esperances folles, les recances amargues i les tendreses amagades en son cor, els secrets més íntims que sortien de sos llavis en un alé subtil, en mots indecisos i palpitants que semblaven a punt de trencar-se.

El fred de l'alba i el dolor de la vetlla s'ajuntaren.

Quan sortí el sol, i la Remei hagué d'abandonar l'estança, va deixar la casa, va anar a confortar-se als primers raigs calents, va estimar-los com un bes de l'home perdut.

La seva única nit d'amor l'havia omplerta de pau.

Va plorar, entenedrida, amb les mans creuades, pregant sense saber què demanava.

MARIA TERESA VERNET

Tempesta al Pireneu

(Capdella.— La Vall-Fosca)

La campana d'Espuy branda plorosa,
amb un ressó d'esquella tremolant
i, en ales del cicló, negra i afrosa,
la tempesta temible va pujant.

Els llams ratllen l'espai; la paorosa
pedregada ja esclata, crepitant;
la Vall Fosca s'ageu sots la ventosa
que un bé de Deu de fruits va capolant

Alèns de mort... La terra és una fúria
que l'ampla cabellera de boscúria
esbulla en mig del llamp que tot ho encén.

Fantàstica visió! Nostra mirada,
per la sublim tragèdia arrabassada,
s'humilia davant l'Omnipotent.

IV-XXX-VI

MIQUEL BOSCH i JOVER

Zambé el plorar és un goig

(Poemes de la Vida Prosaica)

Altres vegades els sanglots vingueren a interrompre les oracions d'En Joan. Altre vegada que la divina rosada mullava son rostre ja marcit més pels sofriments que per els anys i un dia més que s'afegia a n'el rosari llarguissim dels dolorosos que tenia a la seva vida.

Quants i quants de records duia a són pensament aquella solitària església tan aprop d'on ella vivia! Com li plavia abans d'anar a treballar d'entrar-hi, suava per poguer fer l'amor mort, abans per remerciar el gran bé d'haver trobat el que cregué ésser el consol de sa vida.

Revivia aquells jorns que tots dos entraven a la capella del Sacrament. Es plaïa de veurer's altre vegada pregant al costat d'ella! Diví goig de parlar amb Déu tenint la ben aimada al costat! Plaer inefable, èxtasis sublim el de poguer remerciar-li tot quant ens ha dat!

I ara l'havia perduda! Per sempre, per sempre!

Serà la campaneta anunciant la consagració. Tothom s'agenollà. El silenci fou absolut. A n'En Joan li semblava oïr els batecs del seu cor que dominant el profund silenci deien un per sempre inacabable que'l feia esclatar en plors.

I el goig del martiri es feu més viu quan recordà.

Quan fou? No ho recordava. Lo evident era que s'havia enamorat com un boig, i al remarcar el fet concret li fou inadmissible que ell, un home escèptic, que per no creure no creia ni amb ell mateix, s'hagués anat a enamorar d'una joveníssima. Analitzà el fet. Era segur. Estava enamorat. Però perquè s'havia enamorat d'aquella, precisament? De la més insignificant de les dones? Perquè la Mercè no era maca, ni de bell parlar ni de atractívola figura. Tot era corrent amb ella.

Més, vulgar i tot, l'estimava boja-ment. No podia viure sense ella. Com expressar els diversos moments que havia passat quan dubtava de parlar-li per por d'un rebutx?

Mirava endarrera i es trobava amb un passat gris, tan borrós, tan afrós, mellor dit, que l'esferia. I es veia amb un pervindre erm de tot amor, de tot caliu, de tota esperança i veia que lo únic que podia salvar-lo, menant-lo a un port de salvació era la Mercè.

Li parlà i la resposta fou afirmativa. Aquell dia en Joan anava desconegut pel carrer. Ell d'ordinari seriós, trist, mellor dit, semblava un altre.

Joios, traspuant alegria son rostre, encisat de viure, content de tot.

Oh! Els bells dies que seguien, les dolces il·lusions, aquells agredolces tips de córrer per poguer acompanyar-la, amb la conseguint alegria si no fes tart i la podia veure! Com podré intentar descriure'ls?

Més, estava predestinat a no poguer ésser feliç! Mesos després quan ja començava a assaborir la mel del diviníssim amor, per un petit motiu varen renyir.

I quan ell, disposat a transigir a tot, per no pèdre-la, li demanà son perdó, sols rebé com a contesta:

—M'he equivocat, Joan, no t'estimo. Vull a un altre i lo millor que podràs fer per mi és no dir-me res mai més.

I un dia i un altre dia en Joan anava desgranant l'amarguíssim rosari de dolor de son viure. Havent d'arrencar

un troç cada dia de son cor per endur-se'n l'imatge venerada d'ella. Havent de torturar-se, d'acceptar, per ella, perquè fos feliç, un turment afrós. Ell lluitaria per a conseguir-ho!

Potser ho lograria. Més ell a no ho vol. I al cercar endebades en sos anys passats una ombra de qualque que l'hagués estimat, son cervell s'esberlava pels mots:

—Ningú, ningú, ningú.

Que amb el contrast de que la que estimava no podia ésser seva mai, mai, mai, li feia desitjar la mort com a suprem alliberament.

Humil sacrifici el seu! Sense glòria, sense que ningú s'enterés, ni ella! tenia que anar morint consumit per aquell són gran amor. Sol a la vida, sense un conhort, sense un goig! Si! Amb el del plorar! Que per les ànimes avesades a sofrir també el plorar és un goig!

JOAN TUR.

Cruciferes

Nostres dolors són gotes que caigueren
del càlzer que ús donà Getsemaní;
l'arbre d'ón les nostres creus isqueren
té ses arrels en vostre cor diví.

La nova creu és una xica estella
que de la vostra, oh! Jesucrist, m'heu dat;
vull abraçat-me des d'avui amb ella
fins a morir amb Vos crucificat.

† J. VERDAGUER

Publicacions Rebudes

UNA NOIA RONDALLERA

Vicissituds i tràngols els passa en abundància Leonora Morton, la protagonista de 'Donya Quixotina', la novel·la de Clovis Eimeric publicada a "Biblioteca Damisel·la".

Conté aquesta obreta les condicions d'un bon llibre d'aventures amb els caires pel·liculars avui tant de moda i a la vegada és una bonica història d'amor tendra i original, destrament narrada amb la traça característica de l'autor.

El volum, pulcrament presentat com de costum, es ven al preu de una pesseta.

EL BALZAC CATALA

Entre les novel·les que s'han publicat de molts anys ençà, poques ni hauran que siguin tan completes i definitives com aquesta joia de nostra literatura contemporànea que porta per títol «Jordi Freginals» i és original de J. Pous i Pagés.

Tots el personatges que integren la novel·la són tan humans i plens de vida que al deixar el llibre sembla que us heu de topar amb ells com un dels elements de les vostres relacions quotidianes. Cosme el pastor; Marianna, la pobra i resignada mare de Jordi, màrtir de la intransigència i y el despotisme de l'espós; l'assenyada i amorosa Alberta, Pau Selva, Marií Pujades,

són figures tans reals i definitives que per si soles constitueixen un encertat estudi psicològic.

I el paisatge! En Pous i Pagés posseeix una paleta excepcional que posa un segell molt personal i molt literari en la visió que ens donà de l'escenari del seu drama. Tots els matisos tenen el to i la intensitat del sentiment que plana sobre la visió camperola. No inventaria a la manera de molts novel·listes d'aquets temps, sinó que evoca, perfecciona, amb color i vigoria, els records del camp que perduren en la vostra ànima.

Amb l'incendi del bosc, per exemple, n'hi hauria prou per afermar la requesta d'un artista eminent.

Benviguda l'obra de nostre Balzac Català!

L'edició de 1927 del CATALEG de PREMPSA D'ESPANYA, que acaba de publicar la S. A. Editorial i de Publicitat Rudolf Mosse i de la qual acabem de rebre un exemplar, mereixerà sens dubte, per la tasca improbable i minuciosa que suposa, els plaumes de tota la Prempsa espanyola.

En el catàleg Rudolf Mosse, de luxosa presentació, figuren hàbilment classificats tots els periòdics i revistes d'Espanya, amb ses tarifes vigents i característiques especials, per lo que, aquesta obra, que es distribueix gratuïtament, deixarà sens dubte utilíssims

serveis als senyors anunciants i haurà de cooperar en gran escala al desenvolupament de la publicitat en Prempsa, base de prosperitat en tots els grans negocis.

Felicitem sincerament a la casa Rudolf Mosse per l'alard editorial que el seu catàleg representa, i per el sacrifici que suposa llençar una obra de tal naturalesa.

MONOGRAFIES MEDIQUES

EL METABOLISME BASAL, pel Dr. Boi Danés.

Ha estat un encert de la direcció dedicar al Metabolisme Basal una Monografia i que l'hagi encarregada al Dr. Danés, especialitzat en aquests estudis i en els quals ha arribat a un veritable mestratge.

L'investigació del Metabolisme Basal és avui corrent en la pràctica mèdica, car només que amb ell poden descobrir-se els trastorns d'alguns òrgans, que porten profundes alteracions a l'organisme sense que el metge pugui esbrinar llur causa ni saber-ne amb seguretat el seu abast.

Només el mesurament del metabolisme basal el guiarà davant d'aquestes formes larvades de disendocrinies i que una terapèutica apropiada pot del tot guiar o, quan menys, millorar.

L'autor estudia els fonaments del metabolisme basal, els aparells que serveixen per mesurar-lo, la tècnica emprada i el càlcul d'ell.

Estudia després la valor pràctica i l'interpretació de les dades d'aquesta investigació en l'home sà i en les diferents malalties; però sobretot on fixa la seva atenció és en la importància que té en les disendocrines, en especial en els trastorns tiroïdics, en les

quals només la metabolimetria, en molts casos és l'únic control de l'etiologia del quadro morbós.

Tot explicat d'una manera clara i concisa com és el tò de totes les Monografies fins ara publicades.

A l'ensem va prenent una importància i interès el "Noticiari" que acompanya a cada un dels fascicles, puix que de dia en dia endevé més la gaceta del nostre moviment de cultura mèdica. En aquest número insereix el següent sumari: La nostra producció científica, per J. Aguadé Miró.—"L'electrocardiografia" per Cristià Cortés, per J. M. Bellido.—Per la depuració del nostre llenguatge científic, per F. T.—La Premsa Mèdica i científica catalana, (sumaris i resums).—Llibres rebuts.—Varia.—Hospital de la Santa Creu: curs.

EUGENIA MARLITT

Entre les escriptores que més s'han donat a conèixer en la nostra època, aquesta es potser la que més ràpidament s'ha conquerit la predilecció en totes les famílies i en totes les llars per les seves obres eminentment literàries i morals.

"El secret de la Tieta" és una novel·la plena de sentiment i que troba de seguida el camí del nostre cor. En ella es flagel·len despiadadament els convencionalismes i prejudicis socials, al ensems que es dignifica l'ànim humil i innocent d'una infel·lic criatura qui entrà al món de la ma d'un saltimbanqui i fou després abandonada a una família estranya.

El llibre abunda en passatges amaratats de tèbia llum i sòbria aclaració ens els quals hi campeja un ambient de romàntica poesia que espiritualitza les corprenedores i humanes escenes que constitueixen l'obra, la qual forma part de la Biblioteca Neus en un volum d'atractiva i curosa presentació.

Corrandes

En el món, es pot ben dir
que és Carnaval cada dia:
la disfressa de tot l'any
s'anomena hipocresia.

—

En tant que alegria tinguis,
amics mai no et mancaran;
més, en la dissort no els cridis,
perquè ai! no et sentiran.

—

És l'amor estranya flor
que omple el pit d'aromes fines:
per uns té dolçors de mel,
per altres només espines.

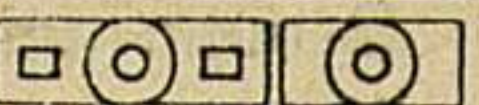
—

L'amor que vas despertar-me
serà sempre el meu turment:
veient-te, em fibla la pena,
lluny de tu, l'enyorament.

—

Ser rastrer, és vana cosa
que els homes els envileix;
i en el món, tants que s'en veuen
rossegar-se com les serps!

—

JOAN GELABERT I CROSA.

FUTBOL ?

El diumenge passat, 10 d'abril, va efectuar-se el primer encontre per a disputar-se la posessió «Copa Provincial» premi otorgat per el Comitè Provincial. Correspongué jugar contra el Palamós S. C. al team de St. Feliu: l'Ateneu Deportiu.

Hom notà menys aflluència de públic que en els anteriors partits amistosos. El motiu, modesta opinió nostra, el creiem trobar en lo alçat dels preus establerts per el dit Comitè, i no en la manca d'afició per lo que al nostre públic es refereix.

Una prova ben palesa en fou el passat diumenge: Gran entusiasme abans del partit; regular concurrència dins al recinte; «lleno» al exterior (el camp tot just comença a cercar-se.)

El públic d'aquesta encontrada que aflueix als camps de futbol deixant apart Olot i Figueres, es mostra refractari a admetre preus de sis i deu rals respectivament per socis i no socis.

Disortadament, la decadència del futbol és arribada en nostres pobles i viles provincians, ço que va fent cada volta més difícil la situació dels clubs, i no és pas augmentant els preus que es faran adeptes sinó que fins i tot, s'allunyan els pocs que encara resten. Voldriem equivocar-nos, però preveiem, si no s'imposa el sentit pràctic, que el resultat financier dels partits

«Copa Provincial» no serà molt encoratjador.

Del partit? Quant ens pena ressenyar als nostres llegidors que no vejérem futbol sinó un piloteix insuls, sense tècnica, sense direcció. Veritat és, que el fort vent regnant durant el partit jugà més que els vint-idós equipiers, en constant moviment sobre el camp, però, empenyats en no fer joc de passes rases. Afeigim-hi una estranya excitació en els jugadors i la desgraciada actuació del jutge de camp. Si sumeu tots aquests valors i els restem dels de certes frases oïdes, per cert molt dissonants, gestos incorrectes tots de molt poc valor esportiu i algun que altre cop... arribarem a la final del primer encontre «Copa Provincial» amb: Palamós, S. C., 0—Ateneu Deportiu, 1. Espectadors dignes de tot crèdit, convertits a l'atzar en jutges de goal per manca dels *oficials* com marca el reglament afirmen que el tir fulminant del davanter centre Romaguera, perforà la meta del *keeper* guixolenc, rebotant la pilota dins la xarxa i essent treta al instant per el mateix; goal que no donà per vàlid el jutge.—No l'he pogut apreciar, digué.—Natural. (Aquesta jugada es produí molt abans de traspasar ell la ratlla mitja del camp i per cert, contra sol.)

Però en tot, el millor sobre el camp, el diminut porter palamosí.

JUST.

Sardanes d'Amor

A la meva promesa Francisca Curtó

I

—«Amiga gentil
t'invito a la dansa;
ginesta i romaní
et donaré en paga.»
La donzella entra a la dansa,
la ginesta espera al bosc;
el galant ara es repensa
i li donà el seu amor.

II

Quan a la plaça hi han sardanes
el meu cor brincant hi và.
La donzella que jo estimo,
la que sap tant de dansar
sol anar-hi endiumenjada,

ai, oidà
quin goig fà.

Jo rondejo com qui xiula
i a pleret hi vaig anant.
Ella em mira d'esquitllentes
com dient:—Qué trigues tant—
i somriu engelosida

ai, oidà
quin goig fà

Quan ja hi soc fem la rotllana,
això es sardanejar!
jo li parlo i la festejo,
ella es deixa conquerir.
La donzella que jo estimo

ai, oidà
així m'enamora.

III

Sardanejant la coneguí
la moreneta del meu cor;
sardanejaven nostres peus
teixint sardanes d'il·lusions.
Sardanejant m'enamora
la moreneta del meu cor!
lligant paraules a ramells
sardanejavem nostre amor.
Sardanejant ens casarem
la moreneta del meu cor;
i quan l'Amor haurà fruitat
quines sardanes i quin goig.

CASIMIR PRUNEDA I BALOT

CRONICA LOCAL

Fou notada en aquesta vila la sotragada sísmica que commogué Catalunya la vetlla del 12 del passat Març. Sortosament, no tingué cap conseqüència, reduïnt-se sols al consegüent ensurt.

* * *

S'ens anuncia que en breu es procedirà a l'asfaltat de les dues carreteres a Sant Feliu i Girona, en els trosos que atravessen nostra vila. De realitzar-se aital millora, es veurien satisfets els desitjos de tots els veïns de les mateixes.

* * *

Continuen amb gran activitat les obres preliminars per l'arranjament de l'escollera. En el penyal del far hi son obertes llargues galeries per mitja de la dinamita quines diàries explosions hi fan acudir nombroses persones.

* * *

Amb mal temps entrem a la primavera, com si li dolgués a l'hivern despullar-se de les seves inclemències. Els bons dies han sigut ben pocs a desgrat de molts amics del camp, que en aquest temps i en altres anys començaven a fer quiscuna excursió.

* * *

Havem tingut el plaer de saludar al nostre bon amic i subscriptor N'Arseni Ros i Colominas, quina breu

estança entre nosaltres desitjariem li hagués estat ben plaenta.

* * *

El dia 8 de l'actual mes d'Abril i prop les 9 del vespre els veïns de la carretera de Girona oïren una gran remor que fou produïda per l'esfondrament d'una teulada d'un dels magatzems dels Srs. Cruz i C.^a que arrastra al caurer dos cables que subjectaven una antena de ràdio, un de quins pals, al torçar-se, féu contacte amb uns cables d'alta tensió ço que produí la falta de llum en tota la part alta de Palamós. Sortosament no hi hagueren desgràcies personals.

* * *

Veïem algunes gentils donzelles montades en bicicleta. Bé per l'esport, encara que aquest no està gens renyit amb la moral.

* * *

En Francesc Vidal, el bon artiste palamosí, exposa les seves obres de la Costa Brava en el local del Casino El Port. Posteriorment, les admirem a l'hall del Teatre Carme.

* * *

Un gos rabiós corre per nostra població mossegant diferents persones, entre elles una gaia damisel·la. Aplicats a temps els remeis corresponents al cas, no sabem per ara de cap dolorosa conseqüència. Celebrariem de cor que tots es restablissin completament.

Entre els mossegats s'hi compte el digne Cònsul de Fransa Mr. Talansier a qui també desitjariem veurer completament restablert.

* * *

Havem vist els dos vagon de vuit rodes que la Companyia de Ferrocarrils de Palamós a Girona i Banyoles, ha adquirit a la casa Krupp. Hom veu amb gust com es van complint les millores que anuncià la mentada Companyia.

* * *

Amb gran estrépit, estalla un bidó de benzina en un magatzem que uns

pescadors tenen en una destartalada casa de sota la Cerralleria Ramió, produint un petit incendi que és sofocat promptament. Amb tot, es produïren en el mentat edifici desperfectes de consideració.

* * *

Al Teatre Carme actúa amb força èxit la companyia de drames i comèdies dirigida per En Ramón Martori, que ha posat en escena *Charleston*, *La octava mujer de Barba azul*, *No te ofendas Beatriz* y *El último mono*, amb bons èxits de públic.

Registre Civil

Mes de Març

Naixements—Maria Paredes Martínez, Manuel Lloréns Castelló, Juli Tolosa Ganigué. Total, 3.

Defuncions—Antoni Aliu Aymenrich, de 55 anys d'edat, casat; Roc Boix Albiol, de 67, casat; Maria Pijoan Clara, de 77, vídua; Amparo Rovira Font, de 75, vídua. Total, 4.

Matrimonis—Juan Camps Font amb Carme Ribot Batlliu, Frederic Dalmau Forest amb Cecilia Pi Juanals, Juan Antoni Gomez Perez amb Margarida Ferriol Barceló, Andreu Oliver Llorent amb Justa Alabau Bach. Total, 4.

Moviment del port

Vaixells entrats durant el mes de Març:

Vapors nacionals:

Cabo Carvoeiro, Cervera, Berga, Carolus, Vilafranca, Cabo San Vicente, Cabo La Plata, Berga. Total: 8.

Vapors estrangers:

Ossa, Ogontz, americans; Mont-Kemmel, Mont-Everest, Tensift, Mont-Agel, Nicole le Borgne, francesos; Zinal, Boscan, Carpio, Castelar, anglesos; Rheingold, alemany; Ophir, Hektor, noruegs. Total: 14.

Velers nacionals:

Joven Paquito, Ramona, Paulita, 2.^a Carmencita, Roberto. Total: 5.

Veler estranger:

Lilly G. italià. Total: 1.

J. Cabarrocas-Lluch

Tràfec Internacional

*Es complauen altament
en oferir-vos el nou do-
micili de la Casa Central*

VIA LAIETANA, 30
BARCELONA

Cases:

PORT-BOU, CERBÈRE, PARÍS I BRUSEL·LES.

Correspondències amb:

MARSELLA, LE HAVRE, GINEBRA, BASILEA, MELI-
LLA, LA JUNQUERA, IRÚN, BILBAO I PASAJES

Bicicletas de todas marcas desde 150 Ptas.

MAQUINARIA AGRICOLA "KRUPP,,

Aceites y Grasas Jarrijon y Keystone

Representante: **OSCAR CAPDEVILA** — Carretera Gerona, 3
Taller de Reparaciones **PALAMOS**

Companyia de Segurs sobre la Vida,

LA NATIONALE

La mes important i de mes sòlids prestigis entre les companyies franceses.

FUNDADA L'ANY 1830

LA PRÉSERVATRICE

Companyia de Segurs contra Accidents
Fundada l'any 1864.

Segurs d'Accidents del treball, Individuals, Responsabilitat civil per accidents de Trànsvies, Automòbils, Carros i tota mena de vehicles, Corrents elèctriques, Responsabilitat Civil de farmacèutics, Combinat d'automòbils, complementari del de Vida, Robo, etc.

Representant: **DON ALFRED DIAZ SABALLS**

Rafel Carreras.-Palamós

Llauneria i Lampisteria : Instal·lacions per aigua, gas i electricitat.

Carrer Baltimore, 69

**Doctor Ramon
Perpiñá Mas**

Especialista en malalties dels ulls. Ex-alumne de les Facultats de Medicina de París i Barcelona.

Hores de visita: De 11 a 1 i de 4 a 6 i hores convingudes. Festius de 10 a 12.

Provença, 185. 1.-2
(Entre Aribau i Universitat),

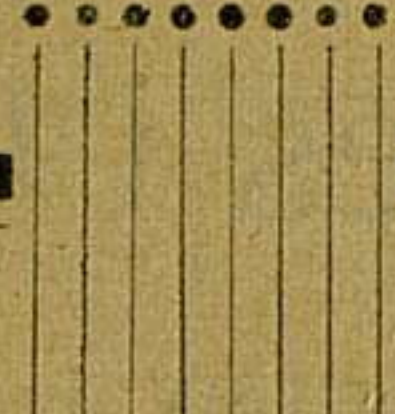
ANIS DEL TIGRE
EL REI DELS ANISSATS

PROVEU-LO,
SENS DUBTE ÉS EL MILLOR

ENRIC LLADO

ARENYS DE MUNT
(BARCELONA)

Ciclos Sanromá

VENCEN INDISTINTAMENTE
EN LOS VELÓDROMOS DE

LLUCHMAYOR: Carreras Internacionales

En serie: Primero, CARLO MESSORI

70 vueltas: Primero, BULGARELLI

ALGEMEMESI :: 13 de Mayo 1926

50 vueltas: Primero, BULGARELLI

Velocidad: Primero, C. MESSORI

Desafío entre STRADA-ALANDETE

PRIMERA: ALF. STRADA

ZODOS SOBRE CICLOS

• **SANROMA** •

BALMES, 62

TELÉFONO, 1445 A.

BARCELONA

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i Cia., en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telèfon Urbà n.º 242

Telèfon Interurbà per a conf. n.º 6

CAP DE SANT SEBASTIÀ :::: PALAFRUGELL
HOTEL RESTAURANT
dirigit per Modest Lladó

En el punt més bell de la Costa Brava . Restaurant al cobert i a
la carta . Còmodes habitacions

Autos turisme a la arribada dels trens a Palafrugell . Tel. 1405

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS
per aigua, gas i electricitat
Reparacions de maquinària
Carrer Major

Casanovas

Jastre

Palamós

**SASTRERIA
LLORENÇ VIVES**

Trajos d'última creació. - Especialitat en trajos de totes classes i gustos. - Preus mòdics.

Plaça Constitució, 4. - PALAMOS

J. Amat i C^a

DISPESES I CASA DE MENJARS
ESMERAT SERVEI

ES SERVEIX A LA CARTA

Pi i Margall, 8 - Palamós

Miquel Sala. - Palamós

TALLER DE FUSTERIA MECANICA

Representant de la gran Companyia de Segurs «La Unió i El Fénix Espanyol»
Además contracta segurs d'incendis, vida, accidents, enfermetats i ruptura
de cristalls. — Paper per embalatge de taps.

DIPOSIT dels Materials de la CASA **URALITA, S. A.**

CARRER DEL MOLL, 1 i 3

POLVOS "GANO"

D'US INDISPENSABLE
PER CRIAR SANS I
GRASSOS ALS PORCS

Demaneu-lo en totes les Drogueries
No us fieu de les Imitacions

AGRICULTORS!!

empleeu per tota classe de cultius

L'ADOB **FRUCTIDOR**

venda a tot-arreu

Fabricant: Josep Monclús Balagué .. TORTOSA

Moderna ESCOLA DE PIANO

PROFESSOR: R. CASAS

Plan d'estudis de l'acadèmia Granados de Barcelona. Nova tècnica del Pedal segons el malaguanyat mestre.

CONFERÈNCIES DE TEORIA E HISTÒRIA DE LA MÚSICA
Lliçons particulars i a domicili.

Casa fundada en 1852

Sastreria de Joan Prat

Especialitat en uniformes

Ronda de S^ñ. Pere, 7, ent.

Barcelona

Maquinària i Articles

PER LES ARTS
DEL LLIBRE

Tipus d'impremta. — Filets de coure. — Papers JOHANNOT Maderamen per a impremta. — Imposicions de ferro i de metall d'impremta. — Numeradors de ma i de platina — Màquines de cosir amb corxets i fil-ferro rodó i plà sistema GEBLER per impremtes. Encuadernacions i Fàbriques de Caixes de cartró — Les millors Màquines de cosir amb fil textil -istema EGGER. — Instal·lacions completes d'impremtes. — Màquines noves i RECONSTRUïDES per IMPREMTA, LITOGRAFIA I ENQUADERNACIO.

Rambla de Catalunya, 91 - Telèfon 3275 A.
Telegrams "Artelibro".

Casa C. Gorchs i Esteve a Barcelona